

ບົມດານເຢຊູ - ໜັງຮ້ອຍແປດ

ເປີດເຜີຍສັນຍະລັກແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ:

ການວິເຄາະຢ່າງຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບແກທັງເຈດໃນພຣະນິມົດ

Jeff Pippenger

2024-02-29

ວິນລຽມ ມິນເລີໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກ່ຽວກັບຄຣິສຕະຈັກທັງເຈດ, ຕາປະທັບທັງເຈດ, ແລະ ແກທັງເຈດ ໃນພຣະທຳພຣະນິມົດ. ທ່ານໄດ້ຈັດວາງສັນຍະລັກແຫ່ງຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ພາຍໃນກອບໂຄງຂອງອຳນາດສອງປະການທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເບົາມາ ຄື ລັດທິນອກຣິດ ແລະ ຕຳລາຄືລະບົບສັນຕະປາປາ.

ທ່ານບໍ່ໄດ້ເຫັນລັກສະນະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທຸກປະການຂອງສັນຍະລັກເຫຼົ່ານັ້ນ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນນັ້ນໄດ້ວາງຮາກຖານແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບປະຫວັດພາຍໃນ ແລະ ປະຫວັດພາຍນອກຂອງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝອັກຄະສາວົກຈົນເຖິງວາລະສົນສຸດຂອງໂລກ. ປະຫວັດພາຍໃນໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຣິສຕະຈັກຕ່າງໆ, ແລະ

ປະຫວັດພາຍນອກຂອງຄຣິສຕະຈັກນັ້ນໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຕາປະທັບ.

ທ່ານໄດ້ເຫັນວ່າແກທັງຫຼາຍເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຕ໌ໂຣມ, ຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຕ໌ໂຣມໃນວາລະສົນສຸດຂອງໂລກ, ແລະແກທ່ານບໍ່ໄດ້ເຫັນວ່າ ໂຣມໃນວາລະສົນສຸດຂອງໂລກນັ້ນປະກອບຂຶ້ນດ້ວຍສະຫະພັນສາມປະການ.

ບົມທຶຂຽນໂດຍ Uriah Smith ມີຊື່ວ່າ Daniel and Revelation ນັ້ນ

ມີແນວຄວາມຄິດທີ່ຜິດພາດບາງປະການ, ແຕ່ໄດ້ຖືກ Sister White ລະບຸວ່າເປັນ

"ພຣະຫັດແຫ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າ." ນາງໄດ້ລະບຸວ່າ ຄວນໃຫ້ມີການເຜີຍແຜ່ມັນລຽງຄູ່ກັບ The Great Controversy, Patriarchs and Prophets, ແລະ The Desire of Ages.

ການຮັບຮອງຢ່າງໜັກແໜ້ນຂອງນາງ ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ

ບົມເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ໃນລະດັບການດົນໃຈອັນດຽວກັນກັບບົມຂອງນາງ, ແຕ່ໝາຍຄວາມວ່າ ບົມນັ້ນບັນຈຸ

"ຄຳສອນອັນສູງສົ່ງ," ແລະໄດ້ເປັນເຫດໃຫ້ "ນຳພາຈິດວິນຍານອັນປະເສດິຈຳນວນຫຼາຍ

ໃຫ້ມາສູ່ຄວາມຮູ້ແຫ່ງຄວາມຈິງ."

ບົມເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ນຳໃຊ້ຕັກກະທາງຄຳພະຍາກອນແບບ Millerite

ລຽງຄູ່ກັບແນວຄວາມຄິດເກຣີບກັບຄຳພະຍາກອນທີ່ເຄີຍຖືກເຫັນມາກ່ອນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ພວກເຮົາຈະອ້າງເຖິງຄວາມຕອນຕ່າງໆ ໃນບົມນັ້ນ

ເມື່ອພວກເຮົານຳສະເໜີການປະຍຸກຕໍ່ໃຊ້ສາມລຸ້ນຂອງວິບັດທັງສາມ.

ມິນເລີໄດ້ກ່າວວ່າ "ແກທັງເຈດເປັນປະຫວັດຂອງການພິພາກສາອັນພິເສດແລະໜັກໜ່ວງເຈດປະການທີ່ຖືກສົ່ງມາເຫນືອໂລກ ຫຼືອານາຈັກໂຣມັນ."

ແກສີອັນທຳອິດເປັນຕົວແທນຂອງການພິພາກສາທີ່ໄດ້ຖືກນຳມາເຫນືອໂຣມນອກຣິດ,

ແລະແກອັນທີສອງແລະອັນທີສາມເປັນການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກນຳມາເຫນືອໂຣມຂອງສັນຕະປາປາ,

ແຕ່ມິນເລີຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ

ແກອັນທີສີ່ເປັນຕົວແທນຂອງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າເຫນືອໂຣມສະໄໝໃໝ່.

ເມື່ອກ່າວເຖິງຕາປະທັບທັງເຈດ ແລະແກທັງເຈດໃນພຣະນິມົດ, ອຸຣູຢາ ສະມິດ ໄດ້ຂຽນວ່າ:

"ເມື່ອພຣະເມສານ້ອຍໄດ້ຮັບມ້ວນໜັງສືແລ້ວ, ພຣະອົງກໍດຳເນີນການເປີດຕາປະທັບທັນທີ; ແລະຄວາມສົນໃຈຂອງອັກຄະສາວົກກໍຖືກເອົາໃຫ້ເຫັນໄປສູ່ເຫດການຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ຕາປະທັບແຕ່ລະດ້ວງ.

ເລກເຈັດໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງແລ້ວວ່າໃນພຣະຄຳພີນັ້ນໝາຍເຖິງຄວາມຄົບຖ້ວນແລະຄວາມສົມບູນ. ດັ່ງນັ້ນ ຕາປະທັບເຈັດດວງຈຶ່ງຄອບຄຸມເຫດການທັງໝົດຂອງເຫດການປະເພດໜຶ່ງ, ຍົດຍາວລົງໄປບາງທີຈົນເຖິງສະໄໝຂອງ Constantine, ແລະແກຈເຈັດລູກເປັນອີກລຳດັບໜຶ່ງນັບແຕ່ເວລານັ້ນຕໍ່ໄປ, ນັ້ນຈະຖືກຕ້ອງບໍ່ໄດ້. ແກຈທັງຫຼາຍໝາຍເຖິງລຳດັບເຫດການຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນພ້ອມກັນກັບເຫດການຂອງຕາປະທັບ, ແຕ່ມີລັກສະນະແຕກຕ່າງກັນໂດຍສົມເຊື່ອງ. ແກຈເປັນສັນຍາລັກຂອງສົງຄາມ; ດັ່ງນັ້ນ ແກຈທັງຫຼາຍຈຶ່ງໝາຍເຖິງຄວາມບັນດາທາງການເມືອງອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນທຳມາດບັນດາປະຊາຊາດໃນຍຸກຂອງພຣະກິດຕົ້ນ. ຕາປະທັບທັງຫຼາຍໝາຍເຖິງເຫດການທີ່ມີລັກສະນະທາງສາສະໜາ, ແລະບັນຈຸປະຫວັດຂອງຄຣິສຕະຈັກຕັ້ງແຕ່ການເປີດຂອງຍຸກຄຣິດສະຕຽນຈົນເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ." Uriah Smith, Daniel and Revelation, 431.

ແກ້ງແກ້ວແມ່ນສັນຍາລັກແຫ່ງສົງຄາມ ແລະ ຄວາມບັນດາທາງການເມືອງ. ເມື່ອກ່າວເຖິງຂໍ້ທີສອງຂອງບົດທິເປດໃນພຣະນິມົດ, Smith ໄດ້ກ່າວວ່າ:

"ຂໍ້ 2. ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນທັງເຈັດຜູ້ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ; ແລະໄດ້ມື້ອບແກ້ວກເຂົ້າມາເຖິງເຈັດອັນ."

"ຂໍ້ພຣະຄຳພີນີ້ໄດ້ເປີດຕົວລຳດັບເຫດການຊຸດໃໝ່ທີ່ແຕກຕ່າງອອກໄປ. ໃນດວງຕາປະທັບຕ່າງໆ ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນປະຫວັດຂອງຄຣິສຕະຈັກໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າຍຸກແຫ່ງຂ່າວປະເສີດ. ໃນແກ້ງເຈັດ, ຊຶ່ງບັນດາຖືກນຳເຂົ້າມາ, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນເຫດການສຳຄັນທາງການເມືອງແລະທາງສົງຄາມ ຊຶ່ງຈະເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາດຽວກັນນັ້ນ." Uriah Smith, Daniel and Revelation, 476.

ຕາປະທັບທີ່ເຈັດຖືກເປີດອອກໃນຫົກຂໍ້ທຳອິດຂອງພຣະທຳພຣະນິມົດ ບົດທິເປດ, ແລະໃນພາບພົ້ນຫຼັງຂອງການເປີດຕາປະທັບທີ່ເຈັດນັ້ນ, ທູດສະຫວັນເຈັດອົງຜູ້ມີແກ້ວເຈັດອັນກໍໄດ້ຖືກຕຽມພ້ອມເພື່ອເປົ່າ.

ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເປີດຕາປະທັບທີ່ເຈັດ ກໍເກີດມີຄວາມງຽບຢູ່ໃນສະຫວັນປະມານເຄິ່ງຊົ່ວໂມງ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນທັງເຈັດອົງທີ່ຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະໄດ້ຊົງປະທານແກ້ວກເຂົ້າແຕ່ລະອົງຄົນລະແກ້ວເຈັດອັນ. ແລະມີທູດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງມາຢືນຢູ່ທີ່ແທ່ນບູຊາ ຖືກະຖາງຄຳສຳລັບເຜົ່າເຄື່ອງຫອມ; ແລະໄດ້ມີການປະທານເຄື່ອງຫອມຈຳນວນຫຼາຍແກ້ວທຳນ ເພື່ອໃຫ້ທຳນນຳໄປຖວາຍພ້ອມກັບຄຳອະທິຖານຂອງບັນດາວິສຸດຊົນທັງປວງ ເທິງແທ່ນບູຊາຄຳທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະທັມນີ້. ແລະຄວັນເຄື່ອງຫອມ ຊຶ່ງມາພ້ອມກັບຄຳອະທິຖານຂອງບັນດາວິສຸດຊົນ ກໍລອຍຂຶ້ນໄປຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າຈາກມືຂອງທູດສະຫວັນອົງນັ້ນ. ແລະທູດສະຫວັນອົງນັ້ນໄດ້ເອົາກະຖາງນັ້ນ ແລະເຕີມໄຟຈາກແທ່ນບູຊາໃສ່ມັນ ແລ້ວຖືມລົງສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ: ແລະໄດ້ເກີດມີສຽງຕ່າງໆ, ສຽງຟ້າຮ້ອງ, ຟ້າແມບ, ແລະແຜ່ນດິນໄຫວ. ແລະທູດສະຫວັນທັງເຈັດອົງຜູ້ມີແກ້ວເຈັດອັນນັ້ນ ກໍຕຽມພ້ອມທີ່ຈະເປົ່າ. ພຣະນິມົດ 8:1-6.

ມີຄວາມຜິດປົກກະຕິທາງພະຍາກອນຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຊີ້ບອກມາແລ້ວໃນບົດຄວາມກ່ອນໆ ແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງປະກົດການພະຍາກອນສະເພາະຂອງມັນໂດຍຈົງ. ຄວາມຜິດປົກກະຕິນັ້ນຄື ສັນຍະລັກທີ່ເປັນຕົວແທນລຳດັບຂອງໝູດໝາຍໃນປະຫວັດສາດພະຍາກອນ ຖືກນຳມາຮວບຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນທັງໝົດໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງປະຫວັດສາດທີ່ມັນເປັນຕົວແທນ. ພວກເຮົາໄດ້ສະແດງແລ້ວວ່າ ສີຊົວຄົນຂອງລາວດີເຊຍແອັດເວນຕິດສົມ ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສີຄວາມນຳກຽດຊັງໃນເອເຊກຽນ ບົດທີ 8 ໄດ້ໝາຍເຖິງໝູດໝາຍສະເພາະຕ່າງໆ ແຕ່ວ່າແຕ່ລະຢ່າງນັ້ນ ໃນຖານະເປັນການທົດສອບ

ຈະຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນປະຫວັດຂອງການປະທັບຕາຂອງໜຶ່ງແສນສີໝື່ນສີຟ້າຄົນ.

ຄວາມຜິດປົກກະຕິນີ້ຍັງພົບໄດ້ໃນເຈັດແຕຣມເປັດດ້ວຍ

ເພາະແມ່ນວ່າພວກມັນເປັນຕົວແທນການພິພາກສາສະເພາະຕາໂຮມັນນອກສາສະໜາ, ໂຮມັນພາບົບ ແລະ

ໂຮມັນສະໄໝໃໝ່ ແຕ່ພວກມັນທັງໝົດກໍຖືກນຳມາຮວມກັນອີກຄັ້ງ

ເມື່ອການພິພາກສາໃນຂັ້ນບັງຄັບໃຊ້ຕາໂຮມັນສະໄໝໃໝ່

ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້ຳ.

ແກ້ວແກ້ວເຈັດອັນນັ້ນມີວັນທີທີ່ເດີມນອນຊົງພວກມັນໄດ້ສຳເລັດໄປແລ້ວໃນອະດີດ, ແຕ່ຊິສເຕີໄວທ໌

ກໍຍັງໄດ້ຈັດວາງທູດສະຫວັນເຈັດອົງຜູ້ມີແກ້ວແກ້ວເຈັດອັນໃນພຣະນິມິດ ບົດ 8

ໄວ້ໃນປະຫວັດສາດຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້.

“ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເປີດຕາປະທັບທິຫ້າ,

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າເພາະພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ

ແລະເພາະຄຳພະຍານທີ່ເຂົາຍຶດຖືໄວ້ ຢູ່ໃຕ້ແທນບູຊາ; ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ,

ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະສັດຈົງ, ຈະອີກດົນປານໃດ ກ່ອນພຣະອົງຈະພິພາກສາ

ແລະແກ້ເຄື່ອນເລືອດຂອງພວກຂ້ານອ້ອມແກ້ບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ?

ແລະໄດ້ມີການປະທານເສື້ອຄຸມສີຂາວໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນໃນພວກເຂົາ [ພວກເຂົາຖືກປະກາດວ່າບໍລິສຸດ

ແລະບໍລິບູນ]; ແລະໄດ້ມີຄຳກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ ໃຫ້ພັກຜ່ອນອີກຊົ່ວລະຍະໜຶ່ງ

ຈົນກວ່າບັນດາເພືອນຮ່ວມຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຂົາ ແລະບັນດາເພື່ອນອື່ນຂອງພວກເຂົາ

ຜູ້ທີ່ຈະຖືກຂ້າເໝືອນດັ່ງພວກເຂົານັ້ນ ຈະຄົບຈຳນວນ’ [ພຣະນິມິດ 6:9–11].

ນີ້ແມ່ນພາບເຫດການທີ່ຖືກສະແດງແກ່ໂຢຮັນ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຄວາມເປັນຈິງໃນເວລານັ້ນ

ແຕ່ເປັນສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາໜຶ່ງໃນອະນາຄົດ.”

“ພຣະນິມິດ 8:1–4 ຖືກຍົກມາອ້າງ.” Manuscript Releases, ເຫຼັ້ມ 20, 197.

ໃນຂໍ້ຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້ ຊຸດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ນຳການສົນທະນາ ແລະ

ການສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນຂອງຕາປະທັບທິຫ້າ

ໄປໃຊ້ກັບຊ່ວງເວລາທີ່ທູດສະຫວັນທັງເຈັດກຳລັງຈະເປົ່າແກ່ໃນບົດທີ່ເປັດ,

ແຕ່ນາງກໍຍັງໄດ້ວາງພາບຕົວແທນດຽວກັນນັ້ນໄວ້ໃນປະຫວັດຂອງສຽງທັງສອງໃນພຣະນິມິດ ບົດທີສິບແປດ.

“ເມື່ອຕາປະທັບອັນທິຫ້າຖືກເປີດອອກ, ໂຢຮັນຜູ້ຮັບການສຳແດງໃນນິມິດໄດ້ເຫັນຢູ່ໃຕ້ແທນບູຊາກຸ່ມຄົນຜູ້

ທີ່ຖືກຂ້າເນື່ອງເພາະພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄຳພະຍານຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຫຼັງຈາກນີ້

ກໍມາເຖິງເຫດການຕ່າງໆທີ່ໄດ້ພັນລະນາໄວ້ໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບແປດ,

ເມື່ອບັນດາຜູ້ທີ່ສັດຊື່ແລະແທ້ຈິງຖືກເອົນໃຫ້ອອກມາຈາກບາບໂລນ. [ພຣະນິມິດ 18:1–5, ຖືກອ້າງອີງ.]”

Manuscript Releases, ເຫຼັ້ມ 20, 14.

ແກສຽງແຕຣັມເປັດທັງເຈັດເປັນຕົວແທນແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າໃນປະຫວັດສາດຂອງໂຮມນອກສາ

ສະໜາ, ໂຮມສັນຕະປາປາ ແລະ ໂຮມສະໄໝໃໝ່, ແຕ່ມັນຍັງຖືກສະແດງອອກໃນປະຫວັດສາດຂອງວັນທີ 11

ກັນຍາ 2001 ແລະ ສຽງທີສອງຂອງກົດວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາໃນໄວງນີ້. ຫຼັງຈາກໄດ້ກ່າວເຖິງຂໍ້ທີ 1 ຫາ 6

ຂອງພຣະນິມິດບົດທີ 8 ແລ້ວ, Uriah Smith

ເລີ່ມນຳສະເໜີການສຳເລັດຜົນທາງປະຫວັດສາດຂອງແກສຽງແຕຣັມເປັດສີອັນທຳອິດ.

“ເລື່ອງຂອງແກເຈັດອັນໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນມາດຳເນີນຕໍ່ຢູ່ນີ້ ແລະກິນເນື້ອທີ່ສ່ວນທີ່ເຫຼືອຂອງບົດນີ້

ແລະທັງໝົດຂອງບົດທີ 9. ທູດສະຫວັນທັງເຈັດໄດ້ຕຽມຕົນເພື່ອເປົ່າແກ່.

ການເປົ່າຂອງພວກເຂົາເຂົ້າມາເປັນສ່ວນຕົ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນໃນດານເຮືອນ 2 ແລະ 7

ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນຈາກການແຕກອອກຂອງຈັກກະພັດໂຮມັນເກົ່າເປັນສິບພາກສ່ວນ ຊຶ່ງໃນແກສີອັນທຳອິດ

ພວກເຮົາໄດ້ພົບຄຳບັນຍາຍເຖິງສິ່ງນັ້ນ." Uriah Smith, Daniel and Revelation, 477.

ສະມັດໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ແກທ່ານອງສອນທຳອິດແມ່ນການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າໂຮມັນນອກຮົດ. ທ່ານໄດ້ອ້າງເຖິງຂໍ້ທີ 7 ຊຶ່ງລະບຸລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງແກອັນທຳອິດ, ແລະຈາກນັ້ນກໍໄດ້ຊີ້ບອກການສຳເລັດໃນປະຫວັດສາດຂອງມັນ.

"ຄວາມພິພາກສາອັນທຳອິດທີ່ຮ້າຍແຮງແລະໜັກໜ່ວງ ຊຶ່ງໄດ້ຕົກລົງເທິງໂຮມຕາເວັນຕົກໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມເສື່ອມຖອຍຂອງມັນ ແມ່ນສົງຄາມກັບຊາວ Goths ພາຍໃຕ້ການນຳຂອງ Alaric, ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້ເປີດທາງໃຫ້ແກການບຸກຮຸກຄັ້ງຕໍ່ມາ. ການສືບພະລຸນຂອງ Theodosius, ຈັກກະພັດໂຮມັນ, ເກີດຂຶ້ນໃນເດືອນມັງກອນ ຄ.ສ. 395, ແລະກ່ອນທີ່ຈະສິ້ນສຸດ ຊາວ Goths ພາຍໃຕ້ Alaric ກໍໄດ້ຈັບອາວຸດຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານຈັກກະພັດ."

ການບຸກຮຸກຄັ້ງທຳອິດພາຍໃຕ້ການນຳຂອງ Alaric ໄດ້ທຳລາຍແຄວ້ນ Thrace, Macedonia, Attica, ແລະ Peloponnesus, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໄປເຖິງນະຄອນ Rome. ແຕ່ໃນການບຸກຮຸກຄັ້ງທີສອງຂອງລາວ, ຫົວໜ້າຊາວ Gothic ໄດ້ຂ້າມພູຊຳ Alps ແລະ Apennines ແລະໄດ້ມາບາກົດຢູ່ຕາມຖ້ຳແພງຂອງ "ນະຄອນນິລັນດອນ," ຊຶ່ງບໍ່ດົນກໍໄດ້ຕົກເປັນເຫຍືອແຫ່ງຄວາມດຸຮ້າຍຂອງພວກຄົນບ່າ.

"ສຽງແກທຳອິດນັ້ນມີຈຸດກຳນົດເວລາຢູ່ໃນຊ່ວງໃກ້ສິ້ນສຸດຂອງສະຕະວັດທີສີ່ແລະຕໍ່ມາເບື້ອງໄປ, ແລະໝາຍເຖິງການຮຸກຮານອັນທຳລາຍລ້າງເຫຼັ້ນຕໍ່ຈັກກະພັດໂຮມັນໂດຍພວກ Goths." Uriah Smith, Daniel and Revelation, 478.

ສະມັດໄດ້ລະບຸວ່າ ອາລາຮິກເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າເໜືອໂຮມນອກສາສະໜາ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍແກທຳອິດ. ແກແຕ່ລະອັນມີບຸກຄົນທາງປະຫວັດສາດຜູ້ໜຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງແກນັ້ນ; ອາລາຮິກເປັນຕົວແທນການມາເຖິງຂອງແກທຳອິດນັບແຕ່ປາຍສະຕະວັດທີສີ່. ມັນເລີຍອ້າວໄດ້ເຫັນວ່າ ແກນີ້ໄດ້ຖືກນຳມາເໜືອໂຮມເນື່ອງຈາກການບັງຄັບຮັກສາວັນອາທິດ, ເພາະວ່າມັນເລື່ອງເປັນຜູ້ຖືວັນອາທິດ. ສະມັດກໍໄດ້ພາດຂໍ້ເທັດຈິງໃນຊັ້ນກັນ, ແຕ່ສະມັດໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ ກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດທີ່ມີການບັງຄັບໃຊ້ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໂດຍຄອນສະແຕນຕິນໃນປີ 321. ຫຼັກການພະຍາກອນທົ່ວໄປທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບການບັງຄັບຮັກສາວັນອາທິດນັ້ນເປັນຢ່າງດຽວສະເໝີ, ເພາະພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງ, ແລະຫຼັກການນັ້ນກໍຄື "ການກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງຊາດ ນຳໄປສູ່ຄວາມພິນາດຂອງຊາດ". ອາລາຮິກເປັນຕົວແທນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄວາມພິນາດຂອງຊາດ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາດຽວກັນທີ່ຄອນສະແຕນຕິນໄດ້ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດ.

ສະມັດໄດ້ດຳເນີນຕົວໂຕໂດຍອ້າງຂໍ້ທີ່ເປດ ຊຶ່ງລະບຸເຖິງແກທຳອິດ ແລ້ວຈຶ່ງດຳເນີນຄຳອະທິບາຍຂອງລາວຕໍ່ໄປ:

"ຈັກກະພັດໂຮມັນ, ຫຼັງຈາກສະໄໝຂອງ Constantine, ໄດ້ຖືກແບ່ງອອກເປັນສາມສ່ວນ; ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງມີຄຳກ່າວຢູ່ເບື້ອງໆວ່າ, 'ມະນຸດໜຶ່ງໃນສາມສ່ວນ,' ແລະອື່ນໆ, ເພື່ອອ້າງເຖິງສ່ວນທີ່ສາມຂອງຈັກກະພັດທີ່ຢູ່ໃຕ້ການຂຽນຕົ. ການແບ່ງອານາຈັກໂຮມັນໄດ້ຖືກຈັດເຮັດໃນເວລາທີ່ Constantine ເສຍຊີວິດ, ໂດຍແບ່ງລະຫວ່າງບຸດຊາຍທັງສາມຂອງລາວ, ຄື Constantius, Constantine II, ແລະ Constans. Constantius ຄອບຄອງພາກຕາເວັນອອກ, ແລະກຳນົດທີ່ປະທັບຢູ່ Constantinople, ນະຄອນຫຼວງແຫ່ງຈັກກະພັດ. Constantine ອົງທີສອງ ຄອບຄອງ Britain, Gaul, ແລະ Spain. Constans ຄອບຄອງ Illyricum, Africa, ແລະ Italy. (ເບິ່ງ Sabine's Ecclesiastical History, ໜ້າ 155.) ກ່ຽວກັບຂໍ້ເທັດຈິງທາງປະຫວັດສາດອັນເປັນທີ່ຮູ້ກັນດີ, Elliott, ຕາມທີ່ Albert Barnes ໄດ້ອ້າງໄວ້ໃນບັນທຶກຂອງລາວໃນ Rev.12:4, ກ່າວວ່າ: 'ຢ່າງນ້ອຍສອງເທື່ອ, ກ່ອນທີ່ຈັກກະພັດໂຮມັນຈະຖືກແບ່ງອອກຢ່າງຖາວອນເປັນສອງພາກ, ຄືພາກຕາເວັນອອກ ແລະ

ພາກຕາເວັນຕົກ, ໄດ້ມີການແບ່ງຈັກກະພັດອອກເປັນສາມສ່ວນ. ຄັ້ງທຳອິດເກີດຂຶ້ນໃນ A.D. 311, ເມື່ອມັນຖືກແບ່ງລະຫວ່າງ Constantine, Licinius, ແລະ Maximin; ອີກຄັ້ງໜຶ່ງໃນ A.D. 337, ໃນເວລາທີ່ Constantine ເສຍຊີວິດ, ລະຫວ່າງ Constans ແລະ Constantius.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 480.

ບາກົດການທາງປະຫວັດສາດທີ່ໂຮມຖືກແບ່ງອອກເປັນສາມສ່ວນ ແລະອີກທັງເປັນສອງສ່ວນ ດັ່ງທີ່ນັກປະຫວັດສາດທີ່ Smith ອ້າງເຖິງໄດ້ກ່າວໄວ້ນັ້ນ ແມ່ນອົງປະກອບຕ່າງໆຂອງໂຮມທີ່ບຶງຊື່ຖືກສະເພັນສາມຝ່າຍຂອງໂຮມສະໄໝໃໝ່, ຊຶ່ງກໍ່ຂຶ້ນເປັນໂຄງສ້າງທີ່ແບ່ງອອກເປັນສອງ, ເປັນຕົວແທນຂອງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິສຕະຈັກແລະລັດ. ເມື່ອ Smith ກ່າວຕໍ່ໄປ ລາວຈຶ່ງລະບຸບຸກຄົນທາງປະຫວັດສາດຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແກນທີ່ສອງ.

“ປະຫວັດສາດທີ່ເປັນພາບປະກອບຂອງການເປົ່າແກນຄັ້ງທີສອງ ບາກົດແຈ້ງວ່າເກືອບຂອງການບຸກລຸກແລະການພິຊິດອາຟຣິກາ ແລະຕໍ່ມາຄຣີດາວໂດຍ Genseric ຜູ້ນຳສະພິກວີ. ການພິຊິດຂອງເຂົາ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນທາງທະເລ; ແລະໄຊຊະນະຂອງເຂົາກໍ່ “ເປັນດັ່ງພູຊົນໃຫຍ່ທີ່ລຸກໄໝດ້ວຍໄຟ ຖືກໂຍນລົງໃນທະເລ.” ຈະມີພາບປຽບອັນໃດທີ່ຈະສະແດງໄດ້ດີກວ່ານີ້ ຫຼືແມ່ນແຕ່ດີທີ່ນີ້ ເຖິງການປະທະກັນຂອງກອງທັບເຮືອ ແລະຄວາມພິນາດທົ່ວໄປຂອງສົງຄາມຕາມຊາຍຝັ່ງທະເລ? ໃນການອະທິບາຍແກນຄັ້ງນີ້ ພວກເຮົາຄວນສະແຫວງຫາເຫດການບາງຢ່າງທີ່ຈະມີນ້ຳໜັກເປັນພິເສດຕໍ່ໂລກການຄ້າ. ສັນຍະລັກທີ່ໃຊ້ນັ້ນ ນຳພາໃຫ້ພວກເຮົາຄາດເບິ່ງການປັບປ່ຽນແລະຄວາມວຸ້ນວາຍໂດຍທຳມະຊາດ. ບໍ່ມີສິ່ງໃດນອກຈາກສົງຄາມທາງທະເລອັນຮ້າຍແຮງ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄຳພະຍາກອນນີ້ສຳເລັດ. ຖ້າການເປົ່າແກນຄັ້ງທຳອິດເກືອບຂອງກັບສະໄຫວການສຳຄັນອັນນຳສັງເກດ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ອານາຈັກໂຮມັນລົມສະລາຍ ແລະແກນຄັ້ງທຳອິດອ້າງເຖິງການທຳລາຍລ້າງຂອງພວກ Goths ພາຍໃຕ້ Alaric, ໃນກໍລະນີພວກເຮົາກໍ່ຍອມຄາດເບິ່ງການບຸກລຸກຂຶ້ນຕໍ່ໄປທີ່ສືບຕາມມາ ຊຶ່ງໄດ້ສັນຄອນອຳນາດຂອງໂຮມ ແລະເປັນບັດໃຈນຳໄປສູ່ການລົ້ມຂອງມັນ. ການບຸກລຸກໃຫຍ່ຄັ້ງຕໍ່ໄປ ຄືການບຸກລຸກຂອງ “Genseric ຜູ້ນຳສະພິກວີ,” ນຳໜ້າໂດຍພວກ Vandals. ເສັ້ນທາງຊີວິດຂອງເຂົາເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງປີ A.D. 428–468. ຫົວໜ້າ Vandal ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຄົນນີ້ ມີກອງບັນຊາການໃຫຍ່ຢູ່ໃນອາຟຣິກາ...”

“ກ່ຽວກັບບົດບາດສຳຄັນທີ່ໂຈນສະຫຼັດຜູ້ກຳຫານຄົນນີ້ ໃດ້ປະຕິບັດໃນການລົ້ມສະລາຍຂອງໂຮມ, ທ່ານ Gibbon ໄດ້ໃຊ້ຖ້ອຍຄຳອັນມີນ້ຳໜັກສຳຄັນວ່າ: ‘Genseric, ຊື່ໜຶ່ງທີ່, ໃນການທຳລາຍຈັກກະພັດໂຮມັນ, ໄດ້ສົມຄວນຮັບລາດັບທຽບເທົ່າກັບຊື່ຂອງ Alaric ແລະ Attila.’” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 481, 484.

ໃນຂະນະທີ່ Smith ໄດ້ອ້າງຄຳກ່າວຂອງນັກປະຫວັດສາດ Gibbon, ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນສັນຍາລັກທາງປະຫວັດສາດຂອງແກນສັງທັງສາມອັນທຳອິດ, ລາວໄດ້ລະບຸວ່າ Genseric ແມ່ນແກນອັນທີສອງ ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນກ່າວວ່າ Genseric “ສົມຄວນໄດ້ຮັບຖານະເທົ່າທຽມກັບ Alaric ແລະ Attila.” Alaric ແມ່ນແກນອັນທຳອິດ, Genseric ແມ່ນແກນອັນທີສອງ, ແລະ Attila ຊາວ Hun ແມ່ນແກນອັນທີສາມ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ທີສິບ. Smith ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ແກນອັນທີສອງ, ຊຶ່ງມີ Genseric ເປັນຕົວແທນ, ໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດ “428-468.” ແລ້ວ Smith ຈຶ່ງອ້າງຂໍ້ທີສິບ ຊຶ່ງລະບຸເຖິງແກນອັນທີສາມ ແລະດຳເນີນບັນຍາຍຂອງລາວຕໍ່ໄປ:

“ໃນການຕີຄວາມແລະການນຳໃຊ້ພຣະຄຳພີຕອນນີ້ ພວກເຮົາຖືກນຳໄປສູ່ເຫດການສຳຄັນປະການທີສາມ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ອານາຈັກໂຮມັນຖືກປ່ອນທຳລາຍ. ແລະໃນການຄົ້ນຫາການສຳເລັດຕາມປະຫວັດສາດຂອງແກນທີສາມນີ້ ພວກເຮົາຈະເປັນໜັງສືບຸນຄຸນຕໍ່ Notes

ຂອງ ດຣ. Albert Barnes ສຳລັບຂໍ້ຄັດມາບາງຕອນ. ໃນການອະທິບາຍພຣະຄຳພີຂັ້ນ
ດັ່ງກ່າວທີ່ອະທິບາຍຜູ້ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ, ‘ຈຳເປັນຕ້ອງມີຫົວໜ້າ ຫຼືກຮັບຜູ້ໜຶ່ງ
ຜູ້ຊື່ອາດຖືກປຽບທຽບໄດ້ກັບອຸກກາບາດທຶລຸກໂຊນ; ເສັ້ນທາງຂອງຜູ້ນັ້ນຈະສະຫງ່າງາມຢ່າງພິເສດ;
ຜູ້ນັ້ນຈະປາກົດຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນ ເໝືອນດັ່ງດາວທຶລຸກໂຊນ, ແລ້ວກໍຈະຫາຍໄປເໝືອນດາວດວງໜຶ່ງ
ຊຶ່ງແສງຂອງມັນໄດ້ດັບລົງໃນນ້ຳ.’— Notes on Revelation 8.”

“ຢູ່ນີ້ໄດ້ຕັ້ງເປັນຂໍ້ມູນມຸດໄວ້ກ່ອນວ່າ ແກກທິເບີນມີຄວາມພາດພົງເຖິງສົງຄາມອັນທຳລາຍລ້າງ
ແລະການຮຸກຮານອັນດຸດອິດຂອງ Attila ຕໍ່ອຳນາດຂອງໂຣມັນ
ຊຶ່ງເຂົາໄດ້ດຳເນີນໄປໃນຖານະຜູ້ນຳໜ້າກອງຝູງ Huns ຂອງເຂົາ....”

“ແລະ ຊື່ຂອງດາວນັ້ນເອີ້ນວ່າ ບັງຄັບໄມ້ຂົມ [ສະແດງເຖິງຜົນອັນຂົມຂືນ].’
ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້—ຊຶ່ງມີຄວາມເກືອບຊົດຕົດກັບຂໍ້ພຣະຄຳກ່ອນໜ້ານີ້ຫຼາຍກວ່າ, ດັ່ງທີ່ແມ່ນແຕ່ເຄື່ອງໝາຍ
ວັກຕອນໃນສະບັບຂອງພວກເຮົາກໍຊື່ໃຫ້ເຫັນ—ໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ເຮົາຫວນຄົນໄປຊົດຄາວສູ່ລັກສະນະໃສຂອງ
Attila, ສູ່ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກທຶລຸກໂຊນເປັນຜູ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ ຫຼືເປັນເຄື່ອງມືໃນການນຳມາ,
ແລະສູ່ຄວາມຫວັດຫວັນທຶລຸກໂຊນລາວໄດ້ດົນບັນດານໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ.”

“ການກຳຈັດໃຫ້ໝົດສິນແລະການລົບລ້າງໃຫ້ໝົດໄປ’
ແມ່ນຄຳສັບທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດໃນການບົ່ງບອກເຖິງເພພິບັດທັງຫຼາຍທີ່ເຂົາໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.’ ເຂົາໄດ້ເອີ້ນຕົນເອງວ່າ,
‘ແສ່ແຫ່ງພຣະເຈົ້າ.’” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 484, 487.

ປະຫວັດຂອງແກກທິສາມ ຊຶ່ງຖືກແທນໂດຍ Attila ຊາວ Hun ນັ້ນ ກົນເວລາຕັ້ງແຕ່ປີ 441
ຈົນເຖິງການຕາຍຂອງເຂົາໃນປີ 453. ຈາກນັ້ນ Smith ໄດ້ອ້າງຂໍ້ສືບສອງ ຊຶ່ງນຳສະເໜີແກກທິ
ແລະພັນລະນາກະສັດປາເຖືອນ Odoacer
ບ່ອນທີ່ສັນຍາລັກສາມປະການຂອງໂຣມັນຕາເວັນຕົກຖືກແທນໂດຍດວງອາທິດ ດວງຈັນ ແລະດາວທັງຫຼາຍ.
ລາວລະບຸວ່າສັນຍາລັກທັງສາມນີ້ເປັນສັນຍາລັກຂອງ “ດວງອາທິດ ດວງຈັນ ແລະດາວ—ເພາະບໍ່ມີຂໍ້ໃສ່ວ່າໃນ
ທຶນພິວກມັນຖືກໃສ່ເປັນສັນຍາລັກ—ຢ່າງແນ່ນອນຕາມຄຳເຖິງດວງສະຫວ່າງອັນໃຫຍ່ແຫ່ງລັດຖະບານໂຣມັນ,—
ຄື ຈັກກະພັດຂອງມັນ ສະພາສະມາຊິກສູງ ແລະກົງສຸນ. Bishop Newton ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ
ຈັກກະພັດອົງສຸດທ້າຍຂອງໂຣມັນຕາເວັນຕົກຄື Romulus ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນຢ່າງເຍາະເຍີ້ຍວ່າ Augustulus ຫຼື
“Augustus ນ້ອຍ.” ໂຣມັນຕາເວັນຕົກໄດ້ລົ້ມລົງໃນ ຄ.ສ. 476. ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນ
ເຖິງແມ່ນວ່າດວງອາທິດຂອງໂຣມັນໄດ້ຖືກດັບລົງແລ້ວ ດວງສະຫວ່າງຮອງຂອງມັນກໍຍັງສ່ອງແສງຈາກຢູ່
ໃນຂະນະທີ່ສະພາສູງແລະກົງສຸນຍັງຄົງດຳເນີນຢູ່,
ແຕ່ພາຍຫຼັງການພົກຜັນທາງພົນລະເມືອງແລະຄວາມປ່ຽນແປງແຫ່ງຊະຕາກຳທາງການເມືອງຫຼາຍຄັ້ງ ໃນທຶນສຸດ
ໃນ ຄ.ສ. 566 ຮູບແບບທັງໝົດຂອງລັດຖະບານໂຣມັນກໍຖືກໂຄ່ນລົ້ມ
ແລະນະຄອນໂຣມເອງກໍຖືກຫຼຸດລົງຈາກການເປັນຈັກກະພັດທີ່ນິເຫດຊົນໄລກ
ໃຫ້ເຫຼືອເປັນພຽງດັດຊີທຸກຍາກທີ່ສຶງສະພາບສະບຽງໃຫ້ແກ່ Exarch ແຫ່ງ Ravenna.” Uriah Smith, Daniel
and Revelation, 487.

ທຶນພິວກເຮົາພົບພະຍານອີກປະການໜຶ່ງຂອງການແບ່ງແຍກໂຣມອອກເປັນສາມສ່ວນ
ຊຶ່ງເປັນພາບລ່ວງໜ້າຂອງສະຫະພາບສາມປະການຂອງໂຣມສະໄໝໃໝ່.
ສຳລັບໂຣມຝ່າຍຕາເວັນອອກແລະຈັກກະພັດ Constantine
ການແບ່ງອອກເປັນສາມສ່ວນນັ້ນໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍບຸດຊາຍສາມຄົນຂອງພຣະອົງ;
ແຕ່ສຳລັບໂຣມຝ່າຍຕາເວັນຕົກ ມັນແມ່ນຮູບແບບການປົກຄອງສາມປະການຂອງພວກເຂົາ. ຈາກນັ້ນ Smith
ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ດວງອາທິດ, ດວງຈັນ, ແລະດາວທັງຫຼາຍ ເປັນຕົວແທນລຳດັບຈຳເພາະອັນໜຶ່ງ
ທີ່ໂຣມຝ່າຍຕາເວັນຕົກຖືກໂຄ່ນລົງ. ທ່ານສະຫຼຸບຄຳບັນຍາຍຂອງທ່ານດ້ວຍຄຳນຳຕໍ່ໄປນີ້
ກ່ຽວກັບແກກທິສາມອັນສຸດທ້າຍ.

“ເຖິງແມ່ນວ່າໄຟຟ້າພັດທະຍາພາບຢ່າງຈະແຈ້ງໃນການບຸກຮານຄັ້ງທຳອິດຂອງພວກເຂົາ ຈະເປັນທີ່ນຳສະເພີງກົວພຽງໃດກໍຕາມ ແຕ່ເມື່ອທຽບກັບໄຟຟ້າພັດທະຍາຕາມມານັ້ນ ມັນກໍ່ນັບວ່າເບົາບາງຢ່າງຫຼາຍ. ມັນເປັນພຽງດັ້ງຢາດຜົນເບື້ອງຕົ້ນກ່ອນພາຍຜົນອັນໄຫຼວ່າຖ້ວມທີ່ຈະຕົກລົງໃນບໍ່ຊ້ຳເໝືອນໂລກໂຮມັນ. ແກສັນທັງສາມທີ່ຍັງເຫຼືອຖືກປົກຄຸມໄວ້ດ້ວຍແມກແຫ່ງຄວາມວິບັດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສຳແດງໄວ້ໃນຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້.”

“ຂໍ້ 13. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນ ແລະໄດ້ຍິນທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງ ກຳລັງບິນຢູ່ກາງຟ້າ, ຮ້ອງປະກາດດ້ວຍສຽງດັງວ່າ, ວິບັດ, ວິບັດ, ວິບັດ ແກ່ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເນື່ອງດ້ວຍສຽງແກອັນໆທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງ ຜູ້ຊຶ້ງກຳລັງຈະເປົ້ານັ້ນ.”

“ທູດສະຫວັນອົງນີ້ແມ່ນໜຶ່ງໃນລຳດັບຂອງທູດສະຫວັນເຈດີອົງຜູ້ເປົ້າແກ, ແຕ່ເປັນພຽງຜູ້ໜຶ່ງທີ່ປະກາດວ່າ ແກສາມອັນທີ່ຍັງເຫຼືອນັ້ນແມ່ນແກແຫ່ງວິບັດ, ເນື່ອງດ້ວຍເຫດການທີ່ນຳສະເພີງກົວຍັງກວ່າຈະເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ການເປົ້າຂອງມັນ. ດັ່ງນັ້ນ ແກອັນຕໍ່ໄປ ຫຼື ແກອັນທີ່ຫ້າ ແມ່ນວິບັດຄັ້ງທຳອິດ; ແກອັນທີ່ຫົກ ແມ່ນວິບັດຄັ້ງທີສອງ; ແລະແກອັນທີ່ຈັດ, ຊຶ່ງເປັນອັນສຸດທ້າຍໃນລຳດັບແກເຈດີອັນນີ້, ແມ່ນວິບັດຄັ້ງທີສາມ.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 493.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ດ້ວຍວິບັດຈາກແກທັງສາມໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ໄຟຟ້າພັດທະຍາຂອງໂຮມແຫ່ງຈັກກະພັດ ໃນການລົ້ມສະຫຼາຍຂອງມັນ ໄດ້ຖືກກ່າວໄວ້ຈົນເຖິງຂັ້ນສຸດທ້າຍທຸກປະການ, ຈົນກະທັ້ງໂຮມບໍ່ມີທັງຈັກກະພັດ, ກົງສຸນ, ຫຼືອຸດທິສະພາ. ‘ພາຍໃຕ້ພວກ Exarchs ແຫ່ງ Ravenna, ໂຮມຖືກຫຼຸດລົງໄປຢູ່ອັນດັບທີສອງ.’ ໜຶ່ງສ່ວນສາມຂອງດວງອາທິດຖືກຕົກ, ແລະ ໜຶ່ງສ່ວນສາມຂອງດວງເດືອນ, ແລະ ໜຶ່ງສ່ວນສາມຂອງດວງດາວ. ເຊື້ອສາຍຂອງພວກ Caesar ບໍ່ໄດ້ສູນພັນໄປພ້ອມກັບຈັກກະພັດແຫ່ງຕາເວັນຕົກ. ໂຮມ, ກ່ອນການລົ້ມຂອງມັນ, ຄອບຄອງພຽງແຕ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງອຳນາດຈັກກະພັດ. Constantinople ໄດ້ແບ່ງປັນອຳນາດຈັກຂອງໂລກຮ່ວມກັບມັນ. ແລະທັງພວກ Goths ແລະ Vandals ກໍ່ບໍ່ໄດ້ປົກຄອງເຫຼືອນະຄອນທີ່ຍັງຄົງເປັນຈັກກະພັດນັ້ນ, ຈັກກະພັດຂອງນະຄອນນັ້ນ, ຫຼັງຈາກການຍ້າຍບັນລັງແຫ່ງຈັກກະພັດເປັນຄັ້ງທຳອິດໂດຍ Constantine, ມັກຈະຊົງໃຫ້ຈັກກະພັດແຫ່ງໂຮມດຳຮົງຕາເວັນຕົກໃນຖານະຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ຜູ້ສຳເລັດລາຊະການຂອງຕົນ. ແລະລາຊະການກຳຂອງ Constantinople ຖືກສະຫງວນໄວ້ຈົນເຖິງຍຸກສະໄໝອື່ນ, ແລະ ໄດ້ຖືກປະກາດໂດຍແກທຣຳເປັດອື່ນ. ໃນບັນດາດວງອາທິດ, ດວງເດືອນ, ແລະ ດວງດາວນັ້ນ, ໃນເວລານັ້ນຍັງຖືກຕິພຽງແຕ່ໜຶ່ງສ່ວນສາມເທົ່ານັ້ນ.”

“ຖ້ອຍຄຳສະຫຼຸບຂອງແກທຣຳນີ້ ບົ່ງຊີ້ເຖິງການຟື້ນຟູໃນອະນາຄົດຂອງຈັກກະພັດຕາເວັນຕົກ: ‘ໃນສ່ວນສາມຂອງມັນ ກາງເວັນບໍ່ໄດ້ສ້ອງແສງ ແລະ ກາງຄືນກໍ່ເຊັນດຽວກັນ.’ ໃນດ້ານອຳນາດພົນລະເຮືອນ ໂຮມໄດ້ຕົກຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງ Ravenna, ແລະ ອີຕາລີກາຍເປັນແຂວງທີ່ຖືກຟື້ນຟູຂອງຈັກກະພັດຕາເວັນອອກ. ແຕ່ວ່າ ໃນຖານະເປັນເລື່ອງທີ່ເໝາະຈະສັງກັດກັບຄຳພະຍາກອນອື່ນໆຫຼາຍກວ່າ, ການປົກປ້ອງການນະມັດສະການຮູບພາບ ເປັນເຫດໃຫ້ອຳນາດຜ່າຍວິນຍານ ແລະ ຜ່າຍໂລກຂອງສັນຕະປາປາ ແລະ ຂອງຈັກກະພັດ ເຂົ້າປະທະກັນຢ່າງຮຸນແຮງເປັນຄັ້ງທຳອິດ; ແລະ ໂດຍການມອບອຳນາດທັງສົມເຫຼືອຄຣິດຕະຈັກທັງຫຼາຍໃຫ້ແກ່ສັນຕະປາປາ, Justinian ໄດ້ຍື່ນມືຊ້ວຍຂອງຕົນເຂົ້າສົ່ງເສີມອຳນາດສູງສຸດຂອງສັນຕະປາປາ, ຊຶ່ງຕໍ່ມາໄດ້ຖືກອຳນາດໃນການສ້າງກະສັດ. ໃນປີຄຣິດສັກກະລາດ 800, ສັນຕະປາປາໄດ້ມອບຕຳແໜ່ງ Emperor of the Romans ແກ່ Charlemagne.—Keith. ຕຳແໜ່ງນັ້ນໄດ້ຖືກໂອນອີກຄັ້ງຈາກກະສັດແຫ່ງຝຣັ່ງ ໄປຫາກະສັດແຫ່ງເຢຍລະມັນ. ແລະ ໂດຍ Emperor

Francis the Second ແມ່ນແມ້ແຕ່ນ້ອຍສົມມຸດນຶກໄດ້ຖືກປະລະທັງໂດຍສົນເຊີງແລະຕະຫຼອດໄປ
ໃນວັນທີ 6 ສິງຫາ 1806." A. T. Jones, The Great Nations of Today, 54.